RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 11.982 van 2 juni 2016
in de zaak A. 219.153/XIV-37.020

In zake : XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Matthieu Lys
kantoor houdend te 1060 Brussel
Berckmansstraat 89
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 3 mei 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 164.798 van 25 maart 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 10 mei 2016 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 ‘tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen’ (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003) luidt:

"De Commissaris-generaal of één van zijn adjuncten kan zich, in zijn beslissing, steunen op inlichtingen die werden verkregen van een persoon of een instelling via telefoon of e-mail.

In het administratief dossier moet er gepreciseerd worden waarom deze persoon of deze instelling gecontacteerd werd evenals de redenen die toelaten hun betrouwbaarheid aan te nemen.

De informatie die via de telefoon werd verkregen, moet schriftelijk worden samengevat. Deze samenvatting dient de naam van de persoon die per telefoon werd gecontacteerd, te vermelden, een korte beschrijving van zijn activiteiten of van zijn functie te geven, zijn telefoonnummer, en datum waarop het telefoongesprek heeft plaatsgehad vermelden alsook een kort overzicht van de vragen die tijdens het telefoongesprek werden gesteld en de antwoorden die door de gecontacteerde persoon werden gegeven."

Blijkens het verslag aan de Koning bevat deze bepaling een regeling voor het geval instanties en organisaties door het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden "gecontacteerd om sommige feitelijke aspecten van de asielrelazen te controleren". Het gaat dus enkel om inlichtingen die via telefoon of e-mail werden verkregen van een persoon of een instelling om een in het door de vreemdeling gegeven asielrelaas voorkomend feitelijk aspect na te gaan. Het gaat daarbij echter niet om inlichtingen die werden verkregen voor het opstellen van algemene rapporten waarin de situatie of een deelaspect ervan in een bepaald land wordt beschreven met het oog op een latere toetsing van asielaanvragen.

Derhalve heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de inhoud van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 niet geschonden door te overwegen dat "de door verzoeker bekritiseerde informatie - die algemene informatie omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad en het beleid dienaangaande van andere landen bevat met het oog op een toetsing van asielaanvragen, die geen betrekking heeft op de feitelijke aspecten van verzoekers asielrelaas en die niet wordt gebruikt om verzoekers vrees tegen te spreken - niet onder het toepassingsgebied van het voormelde artikel van het PR CGVS valt".

Het recht van verdediging is in hoofde van verzoeker niet geschonden omdat de bedoelde rapporten zich in het administratief dossier bevinden en hij de inhoud ervan dus voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die te dezen over hervormingsbevoegdheid beschikt, kon betwisten.

Het eerste middel is kennelijk ongegrond.

2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit in het bestreden arrest op omstandig gemotiveerde wijze dat “hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet”. Daarbij wordt, in tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, wel degelijk ook een appreciatie gemaakt van “de gevolgen van dit geweld op het leven of de persoon van een burger”. Zo wordt in het bestreden arrest onder meer vermeld dat het openbare leven in Bagdad niet is stilgevallen, dat de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd, dat winkel, markten, restaurants en café’s geopend blijven, dat de scholen er open zijn en dat het nachtelijk uitgaansverbod na meer dan tien jaar werd opgeheven. Het bestreden arrest voldoet dan ook aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen.

De beoordeling conform artikel 39/2, § 1, 2°, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ of er al dan niet essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de aanvankelijk bestreden beslissing behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het komt niet aan de Raad van State als administratieve cassatierechter toe om die beoordeling opnieuw te doen. In de mate dat verzoeker met zijn uiteenzetting tracht aan te tonen dat de situatie in Bagdad wel degelijk aanleiding geeft tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, raakt zijn uiteenzetting de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden.

Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op twee juni tweeduizend zestien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Joris Casneuf	**Carlo Adams**